

A mea

Gabriel Stănciulescu

A mea

De-ai fost cândva a mea, nu știu,
Nici nu am să știu vreodată,
Al tău eu singur vreau să fiu,
Fată!

Tu, o rază sclipitoare,
Pășești prin umbre, parcă zbori,
Un foc arde și dispare
În zori

Așa de-o viață te ferești,
Pierdută-n gloata din foaier,
Aș vrea ca tu să mă găsești,
Mai sper!

Sunt nopți cernite, cu dorinți,
Cu greu adorm și iar tresar,
Steluțe-n vis, în ochi fierbinți
Răsar

M-ai pus iar la încercare,
Eu ți-am trimis câte-un sărut
Și-am primit doar o rumoare,
Te-am vrut!

Privesc prin geamul aburit,
Pe gene lacrimi s-au uscat,
În mine totul a murit,
Păcat!

Ești aproape și departe,
Sub bolta ce ascunde-o stea,
Suferința ne desparte,
A mea!

Autor: Gabriel Stănciulescu